

Ikke træl – men søn!

Gal.4.7: ”Altså er du ikke længere træl, men søn, men er du søn, da er du også arving, indsat dertil af Gud.”

TRÆL! Den usleste af alle stillinger. Trællen ved ikke, hvad hans herre gør. Trællen har ingen vilje. Han gør alt af tvang og under frygt. Titus 2.9 Efes.6.5

Hvor mange står ikke således over for Gud? Og sådan stod vi jo selv engang.

Vi levede ikke i Guds fortrolighed.

Vi ville nok have med Gud at gøre, men vi gjorde alt af tvang uden lyst, og vi levede altid i frygt – vi var bange for døden – thi vi var bange for Gud!

En elendig stilling! Gal.4. vers 3 og 8.

Men hvor herligt, når det kan lyde med sandhed: ”IK-KE LÆNGER TRÆL!”

Engang, ja, men ikke længere, ikke mere.

Og så ikke blot fri for trællekåret – men ophøjet til SØN – til en af Guds sønner, til Guds eget barn.

Det lyder som et eventyr – forvandlet fra det usleste, vi ved, til det højeste og herligste en synder kan nå.

Er denne forvandling også sket med dig?

Ellers gå ud på Golgata og se blodet, hvormed også du er købt fri fra trællekår til sønnekår hos Gud.